

a tisztviselőknek és 72 szóval 6 szavazat el-  
len kimondotta azt is, hogy ez a határozat  
csak birtokon kívül felelősséget meg, tehát  
azonnal végrehajtható.

## SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

### Színházi műsor.

Pénteken: A kis gróf, operett. (Páratlan  $\frac{2}{3}$ .)  
Szombaton: A kis gróf operett. (Páros  $\frac{1}{3}$ .)  
Vasárnap délután: Keresd a szíved, színmű.  
Vasárnap este: A kis gróf, operett. Bérlet-  
szünet.  
Hétfőn: Macbeth, tragédia. (Páratlan  $\frac{2}{3}$ .)  
Kedden: Az ártatlan Zsuzsi, operett. (Páros  $\frac{2}{3}$ .)  
Szerdán: A papa, vígjáték. (Páratlan  $\frac{1}{3}$ .)  
Csütörtökön: A tatárjárás, operett. (Páros  $\frac{2}{3}$ .)  
Pénteken délután: A cigányszerelm, operett.  
Pénteken este: A kis gróf, operett. (Páratlan  $\frac{2}{3}$ .)  
Szombaton: Az élő halott, színmű. Bemutató.  
(Páros  $\frac{1}{3}$ .)  
Vasárnap délután: A babuska, operett.  
Vasárnap este: Az élő halott, színmű. (Párat-  
lan  $\frac{1}{3}$ .)

\* **A kis gróf.** A legrosszabb operett, amit  
eddig elkövettek. Irodalmi perverzitás kell  
ilyen banális operettet alkotni. Különösen a  
zene, — nahát az kolosszális. Dühöng benne a  
banalitás. Nincs egy motivuma, nincs egy  
akkordja, amire ráfoghatnánk, hogy: *Rényi*  
Aladár doktor ur, hát ez is muzsika? De ilyen  
fölbemászó a szöveg is. Tudniillik *Martos* Fe-  
renc fölfedezi, hogy akadnak vidéki ripacsok  
és hogy akad vidéki szerelem is, — különösen  
a színigazgatók között, akik előadnak min-  
dent, hisz ugyanis a közönség élvezi. Hozzá  
olyan előadásban, mint most Szegeden. Való-  
sággal ragadt a rapacsláz és ez volt a szín-  
játék egyetlen kvalitása. Erről a mai bemu-  
tatóról vagy köteteket kellene írni, vagy  
semmit. Köteteket, — ha részletezni  
akarnók, hol fényeskedik a vidéki színház  
nívójának glóriája... Semmit, — mert vol-  
taképpen nem érdemel egy sort sem! Hanem  
valamit mégis illik egyes szereplőkről föl-  
jegyezni. Ők az okai... *Déri* Rózsi alakí-  
totta a tipikus vidéki primadonnát, meglepő  
realizmussal. Igen, ma nem kívánta meg  
senki, hogy elegáns legyen, hogy bájos is,  
hogy énekével elragadni is tudjon. Igazi, vi-  
déki, kis primadonna volt, meg is tapsolták,  
sőt *Antal* Erzsinek ellentüntetést rendeztek.  
Mert kérem alásan, már az ilyen ellépukasz-  
tás bevett szokás a szegedi színházban, — itt,  
ha valakinek sikere akad, agyontüntetik a  
többi szereplőket. A címszerepet *Oláh* Gyula  
nem játszotta. Mert nem is tud játszani. *Er-  
zéke* sincs a játékhöz. Egyáltalán nem játszik  
soha. Hanem énekel; mentsége, hogy barito-  
nistának szerződött. — A szegedi közönségnek  
határozottan pechje van. *Hangtalanok* mene-  
dékhelyének tetszik egy-egy operetteloadás.  
Az énekeseket, tudniillik akik énekelni is tud-  
nak, (*Thorma* Zsigát, *Nagy* Arankát, *Binder*  
Károlyt), epizód szerepekre rántják be, nehogy  
a hangjukkal megzavarják a hangtalan han-  
gukat. — A kis gróf előadásán ha nem is  
dicséret, de elismerés illeti *Szücs* Irént, aki  
néhány szavas szerepében csodát művelt,  
*Szatmári* Árpádot, aki groteszk volt, de nem  
unalmas, *Solymossy* Sándort, aki mindig el-  
fogadható, *Horváth* Irént, aki kitűnően tán-  
col, *Kónyi* Lujzát, aki elegáns és legalább  
nem énekel. — A rendezés, a darab előadási  
tónusa méltó volt az előadásához. (sz. j.)

\* **A Dugonics-Társaság színműpályázata.**  
A szegedi Dugonics-Társaság *Almássy*  
Endre szegedi színigazgató adományából  
ezennel pályázatot hirdet a magyar közép-  
osztály életéből vett, egész estét betöltő közép-  
fajú drámára vagy vígjátékra, bohózat mel-  
lőzésével. Pályadíj egyezer korona. A pályá-  
zaton részt vehetnek a Dugonics-Társaság  
tagjai, továbbá a Társaságon kívül álló, de  
Szegeden élő vagy Szegedről elszármazott  
írók. A pályadíjat színpadi előadásra alkal-  
mas s a bíráló-bizottság által színpadi hatást  
ígérőnek talált legjobb pályamű nyeri el. A  
pályázat határideje 1912. év július 1. déli 12  
óra, azonban a pályázati határidő utolsó nap-  
ján postára tett pályaművek kellő időben

beadottaknak tekintődnek. A pályaműveket  
idegen kézírással vagy géppel írva, bekötve  
és lapszámozva, a szerző nevét tartalmazó  
jelíges levéllel a pályázati idő lejártáig a  
Dugonics-Társaság főtitkári hivatalába  
(Szeged, Somogyi-könyvtár, Kulturpalota)  
kell küldeni. A pályadíjat nyert darab első  
előadási joga kizárólag Almássy Endre ezidő  
szerint szegedi színigazgató urat illeti, aki  
viszont köteles a darabot a szegedi színpadon  
a döntést követő egy éven belül előadni, amit,  
ha nem tenne, elveszti az első előadás jogát.  
A darabot Almássy Endre ur a saját társula-  
tával úgy a szegedi, mint bármely vidéki  
színpadon bármikor, szerzői jogdíj nélkül  
adathatja elő, ezen korlátozáson kívül azon-  
ban a szerző szabadon rendelkezik darabjával.  
A bíráló-bizottság, amely a Társaság  
tagjaiból alakult, köteles legkésőbb 1912. év  
november 15-ig a pályázat sorsát eldönteni  
és az eredményt kihirdetni. Szeged, 1911. évi  
november 28-én. *Lázár* György dr. elnök.

\* **Strindberg a betegségéről.** August  
*Strindberg* állapotáról az utóbbi napokban  
aggasztó hírek terjedtek el. Egy stockholmi  
újság közvetlenül Strindberghez fordult, s  
arra kérte őt, nyugtassa meg az aggódókat.  
A nagy költő a következő táviratban felelt:  
— Félésztemede betegeskedem, időnkint  
olyan rosszul vagyok, hogy az ágyat kell  
öriznem. Az orvosok nem tudják, mi a belső  
bajom, talán a májam beteg, vagy a gyomor  
átgulása folytán előállott szívbaj emészt. De  
hát érthető. Öreg ember vagyok, elhagyott a  
munkakedvem. 63 év nagy idő és az az élet-  
kor, amelyet beteg ember számára a legve-  
szedelmesebbnek tartanak.

\* **Gorkij új könyve.** *Szentpétervárról* jelen-  
tik: Ma jelent meg Gorkij Maxim új köny-  
ve, amelyről a kritikusok azt állítják, hogy a  
zsenaialis író legkiválóbb alkotása. A könyv  
címe *Az író*, a cselekmény személyei Tolstoj  
első hívei közül valók és egyuttal Gorkij éle-  
téből is igen színes képeket nyújt. Az egész  
Tolstoj mozgalom, a Tolstoj koloniák alapí-  
tása, a tolstojánus eszme befolyása az orosz  
népre és intelligenciára költői erejű és mély  
lélektani anilízis folytán művészi hatású fel-  
dolgozásban lép elő. Új-Oroszország nagy-  
szerű kulturális arcképe ez, rendkívüli egyé-  
ni és megkapó stílusban elbeszélve és meg-  
rajzolva.

\* **A Sumurun körúton.** A Vigszínház ujdón-  
ságának, a Sumurun-nak kiállítása és beta-  
nulása a magyar vidéki színházaknak jófor-  
mán leküzdhetetlen nehézségeket támaszt.  
Épen ezért egy imprezárió ajánlatot tett ar-  
ra nézve, hogy nyáron vidéki és külföldi  
körútra vinné a Sumurun-együttest és így a  
vidéki nagyobb városok is megismernék a  
Vigszínház pompás előadását.

**Tüntetés az angol miniszterek ellen.**  
*Londonból* jelentik: *Asquith* miniszterelnök  
tegnap este megjelent a Temple Hallban egy  
népgyűlésen, hogy nyilatkozzék az egyetemi  
kérdésről. A hatalmas csarnokban sok ezer  
ember volt együtt s mikor a miniszterelnök  
az emelvényre lépett, teli torokkal kiáltotta  
az egész gyülekezet:

— Arra feleljen, háborút zúdít-e ránk  
Grey?

*Asquith* felkelt, hogy beszéljen, de a suffi-  
ragettek, akik minden talpalatnyi helyet el-  
foglaltak, *belefojtották a szót*. Valahányszor  
a miniszterelnök beszélni akart, a suffraget-  
tek sipoltak, tapsoltak és kereplőkkel veszett  
lármát csaptak. Végre is a miniszterelnök  
felboszankodott s elhagyta a termet. Oda-  
kiünn is nagy volt a tüntetés. Lovasrendőrök  
fogták körül a miniszterelnök automobilját,  
hogy bántódás nélkül érjen haza. Körülbelül  
egyidőben ugyanígy járt *Lloyd George* is,  
aki az Albert Hallban vett részt egy válas-  
ztói népgyűlésen. Itt nem a suffragettek, ha-  
nem a középosztályból való háziasszonyok  
rendezték a zene-bonát, hogy tüntessenek  
*Lloyd* Georgenak a cselédbiztosításról szóló  
törvényjavaslata ellen. — Az ön billje azt

akarja, hogy mi szegődjünk el cselédeknek  
cselédeinkhez! — ilyen kiáltások fogadták a  
minisztert. *Desarthe* grófné, aki elnökölt, két-  
ségbe volt esve s már-már ájultozott, úgy  
rázta az elnöki csengőt, de *Lloyd George*  
még sem beszélhetett. A miniszter aztán az  
elnöknő utján tudatta, hogy hajlandó az asz-  
szonvoknak egy küldöttségét fogadni s fel-  
világosítja őket az új bill tartalma felül, de  
a lármás asszonyok hallani sem akartak de-  
putációról.

**A vezérkari főnök lemondott.** *Bécsből*  
jelentik, hogy hőtendorfi *Konrád* Ferenc, a  
vezérkari főnök ma kihallgatáson jelent a  
királynál és beadta lemondását.

## Amikor a védő felesége ir- levelet.

— A temesvári rablógyilkosság körül. —

(*Saját tudósítónktól.*) A temesvári rabló-  
gyilkosság utójátéka kezd gyanusan szöve-  
vényes lenni. *Balázs* István a halálraítelt  
rablógyilkos körüli sok mentő körülmény me-  
ről föl, amelyek azonban nagyon is gyanu-  
sak ahhoz, hogysem az ítélet igazságosságába  
vetett hitünket megingathassa.

*Vidéki* János, a nagybecskereki levélíró  
még nem került kézre. Nyomozását a temes-  
vári rendőrség vette kezébe, mert egy má-  
sik levél is kézbe került, amelyet utóbb Te-  
mesvárott adtak fel s ezt már nem *Vidéki*,  
hanem *Ujvidéki* János a rejtélyes idegen, aki  
alá volt írva.

Nagyon érdekes momentum a ennek az  
ügynek, hogy a halálraítelt *Balázs* sógora:  
*Belle* János nevében írott levelet nem *Belle*  
János, hanem *Láng* Béla dr. a rablógyilkos  
védőügyvédjének felesége írta, *Láng* Béla  
drné a maga asszonyi nyugtalanságával se-  
hogy sem tudott belenyugodni abba, hogy  
*Vidéki* János levelét a bíróság a tárgyaláson  
nem vette figyelembe. És mert rá akarta  
birni valahogy a hatóságot, hogy nyomoz-  
zon, azért írta *Balázs* sógora nevében a  
nagybecskereki rendőrkapitánysághoz az ál-  
talunk már közölt levelet, amelyet *Lángné*  
szombaton adott férje tudta nélkül Temesvá-  
rott a postára.

Az újabb levél, amelyet tegnap kapott *Ba-  
lázs* István védőügyvédje s amelyen most  
már *Ujvidéki* János aláírás szerepel, aki  
28-án adta fel levelét Temesvárott. Ez a le-  
vél így hangzik:

Már megbocsássanak, uraim, hogy ez  
már a második levelém, de már haszta-  
lan. Igazságtalanságért akasztik fel azt  
a szegény *Balázst*. Én voltam a tettes,  
de kereshetnek, mert úgy sem találhatnak  
meg. Én öltem meg és szurtam le azt a  
*Löwingert* egy radikális késsel. Én csak  
annyit írok, egyebet nem.

A védő megmutatta a levelet a kir. tör-  
vényszék elnökének is, majd a rendőrségre  
ment, ahol jegyzőkönyvbe vétette a dolgot  
és egyben a város területén szigorú razzíát  
kért.

A temesvári rendőrség lázas eréllyel  
nyomozza a rejtélyes levélíró s a szomsze-  
dos csendőrállomásokat is belevonta a nyo-  
mozásba. A temesvári rendőrkapitány kije-  
lentette, hogy a rendőrségnek mindent el kell  
követnie *Vidéki* János kézrekerítésére, mert  
csak az ő személyének belevonásával szün-  
tethetők meg véglegesen az esetleges komp-  
likációk.

*Vidéki* János személyleírása a nagybecs-  
kereki rendőrség közlése szerint a következő:

*Vidéki* János ötven év körüli középtermetű,  
hosszas sovány beesett arcú, kék szemű em-  
ber, őszbecsavarodott szőke hajjal és ba-  
juszal. Legutoljára rongyos bocskort és kék  
szerb nadrágot, szinehagyott fekete posztó-  
kabátot és fekete báránnyal szírt viselt.